

Daniels Bog – Nummer et hundrede og femogtredive

De profetiske røster fra 1776, 1789 og 1798: Et forspil til beseglingen af de 144.000

Jeff Pippenger
2024-03-14

Historien om 1776, 1789 og 1798 illustrerer historien om beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusind. På hver af disse datoer talte dyret fra jorden. De tre vejmærker, som er typificeret ved de tre gange, dyret fra jorden talte, løber parallelt med Kristi tre røster den 11. september 2001, i juli 2023 og den snart kommende søndagslov.

Jeg var i Ånden på Herrens dag, og hørte bag mig en høj røst som af en basun. Åbenbaringen 1,10.

Hvert af disse tre lydlige vejmærker identificerer den tiltagende “lyden” af det tredje ve, som også er den syvende advarselstrompet, og en trompet er en røst.

Råb højt, hold ikke tilbage, løft din røst som en basun, og kundgør mit folk deres overtrædelse og Jakobs hus deres synder. Esajas 58,1.

Røsten til det protestantiske horn den 11. september 2001 var vægternes røst, der kaldte det laodikæiske adventisme tilbage til Jeremias gamle stier, men spotternes forsamling nægtede at vandre på dem.

Så siger Herren: Stå på vejene og se til, og spørg efter de gamle stier, hvor den gode vej er, og vandr på den, så skal I finde hvile for jeres sjæle. Men de sagde: Vi vil ikke vandre på den. Og jeg satte også vægte over jer og sagde: Lyt til basunens lyd. Men de sagde: Vi vil ikke lytte. Jeremias 6:16, 17.

Røsten i juli 2023 var opstandelsen af Future for Americas tjeneste, som havde været tavs siden den første skuffelse den 18. juli 2020. Ligesom med Johannes' forkyndelse af den snart kommende Messias, og med Justinians bekendtgørelse af den snart kommende antikrist, identificerede Future for America, at Amerikas fremtid stod foran for altid at blive forandret ved den snart kommende søndagslov og ved lyden af den syvende basun ved dette waymark. Røsten af én, der råber i ørkenen, var røsten i juli 2023.

Den anden røst i Åbenbaringen kapitel atten lyder ved den snart kommende søndagslov, når dragens tale gennem jorddyret finder sted. Det er på dette tidspunkt, at „æslet“ slås tredje gang, og da vil „æslet“ tale. Æslet blev slået kort efter den 11. september 2001, efter den 7. oktober 2023, og vil derpå blive slået igen ved den snart kommende søndagslov, hvor det taler. I beretningen om Bileam blev det ledt ud af vejen af en engel, og englen repræsenterer de fire engle, som er befalet at holde Islams fire vinde tilbage; men ved søndagsloven taler Islams æsel med lyden af den

syvende basun, som også er det tredje ve.

Det er dér, at synet om islam, som har tøvet siden 18. juli 2020, taler, for da skal det ikke længere tøve. Der er mange røster i perioden med beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusind, og den periode går forud for Guds udøvende dom, som begynder ved den snart kommende søndagslov. Guds udøvende dom fremstilles ved syv engle med syv vredesskåle. Denne periode begynder med Helligåndens udgydelse, og den repræsenterer en gentagelse af pinsen, da Helligånden blev udgydt, og ildtunger vidnede om begivenheden. Udgydelsen på dette tidspunkt er ikke længere afmålt, for Helligånden udgydes da uden mål.

Den engel, som forener sig med forkyndelsen af den tredje engels budskab, skal oplyse hele jorden med sin herlighed. Her forudsiges et værk af verdensomspændende udstrækning og usædvanlig kraft. Adventbevægelsen 1840–44 var en herlig åbenbaring af Guds magt; den første engels budskab blev båret til hver missionsstation i verden, og i nogle lande fandtes den største religiøse interesse, som er blevet bevidnet i noget land siden reformationen i det sekstende århundrede; men dette skal overgås af den mægtige bevægelse under den sidste advarsel fra den tredje engel.

"Værket vil ligne det, som fandt sted på pinsedagen. Ligesom den "tidlige regn" blev givet ved Helligåndens udgydelse ved evangeliets begyndelse for at fremkalde det dyrebare sæds opspiring, således vil den "sildige regn" blive givet ved dets afslutning til høstens modning." The Great Controversy, 611.

Den 11. september 2001 begyndte beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusind, og Helligånden blev udgydt i mål. Målingen af udgydelsen blev fremstillet i pinshistorien, begyndende ved Kristi opstandelse, hvor en engel talte og sagde: "Guds Søn, kom frem, Faderen kalder dig," ligesom Jesus kaldte Lazarus ud af graven med ordene: "Lazarus, kom frem." I 2023 kaldte Kristus de to vidners døde, tørre ben til at "komme frem".

Efter Kristi opstandelse steg Han først op til sin Fader, og derpå steg Han ned, således som Han gjorde den 11. september 2001. Dernæst oplyste Han gradvist sine disciple, sådan som det fremstilles ved mødet med Maria, de disciple, som Han mødte og underviste på vejen til Emmaus, og derefter ved at åbenbare sig for de øvrige disciple. I fyrre dage underviste Han disciplene før sin endelige himmelfart; og efter yderligere ti dage var de alle endrægtigt forsamlet på ét sted, og Helligånden blev udgydt uden mål.

„Da Jesus mødtes med sine disciple, mindede Han dem om de ord, Han havde talt til dem før sin død, at alt måtte opfyldes, som var skrevet om Ham i Mose lov og i profeterne og i Salmerne. 'Da åbnede Han deres forstand, så de kunne forstå Skrifterne, og sagde til dem: Således er der skrevet, og således burde Kristus lide og opstå fra de døde på den tredje dag; og at omvendelse og syndernes forladelse skulle prædikes i Hans navn blandt alle folkeslag, begyndende fra Jerusalem. Og I er vidner om disse ting.'” Jesu liv, s. 804.

I juli 2023 opvakte Jesu røst de to døde vidner og begyndte at åbne Hans disciples forståelse af alt det, som er skrevet i Moses' lov (de „syv tider“), profeterne (Nebukadnezars billede af dyrene) og Salmerne (Moses' og Lammets erfaring). Hans undervisningsgerning begyndte ved Hans

opstandelse, og den tiltog gennem de næste fyrre dage. Den begyndte med Hans anmodning om at spise.

Men mens de endnu af glæde ikke kunne tro og undrede sig, sagde han til dem: Har I noget her at spise? Og de gav ham et stykke stegt fisk og af en honningkage. Og han tog det og spiste det for øjnene af dem. Og han sagde til dem: Dette er de ord, som jeg talte til jer, mens jeg endnu var hos jer, at alt det måtte opfyldes, som er skrevet om mig i Mose lov og hos profeterne og i salmerne. Lukas 24:41–44.

Bøn var et primært vejmærke i den fortløbende historie, og historien fra Kristi opstandelse, indtil Han fyrre dage senere steg op, efterlod ti dage (ti er en prøve) indtil pinsedagen, hvor Helligånden ville blive udgydt uden mål. Hans opstandelse, himmelfart, efterfulgt af Hans nedstigen igen, repræsenterer 11. september 2001. Juli 2023 repræsenterer afslutningen på de fyrre dage, og de ti dage, som følger efter juli 2023, fører til den snart kommende søndagslov. I denne sidste periode på ti dage er enhed og bøn vejmærket. Enheden blev fremstillet ved Ezekiels første profeti i kapitel syvogtredive, som bragte benene, senerne og kødet sammen. Ezekiels anden profeti var ånden fra de fire vinde, og åndedrag er et symbol på bøn. I disse sidste ti dage bliver de hundrede og fireogfyrre tusind beseglet, idet de er blevet forbilledliggjort ved Lazarus.

»Dette var grunden til, at Han tøvede med at gå til Betania. Dette kronende mirakel, opvækkelsen af Lazarus, skulle sætte Guds segl på Hans gerning og på Hans krav på guddommelighed.« The Desire of Ages, 529.

Ikke alene besegles de kloge jomfruer under dette kronende mirakel, men også de dårlige jomfruer besegles på den forkerte side af spørgsmålet.

„Kristi kronende mirakel — opvækkelsen af Lazarus — havde beseglet præsternes beslutning om at skaffe Jesus og hans vidunderlige gerninger af vejen, gerninger, som hurtigt var ved at ødelægge deres indflydelse over folket.“ Apostlenes Gerninger, 67.

De mange røster i historien om beseglingen af de et hundrede og fireogfyrre tusind frem til den snart kommende søndagslov er »linje på linje«, røsterne i Guds profetiske ord, og disse røster lyder i den periode, hvor »enhver syns virkning« fuldbyrdes. De lyder, når det syvende segl åbnes.

Og da han åbnede det syvende segl, blev der stille i himlen ved henved en halv time. Og jeg så de syv engle, som stod for Gud; og der blev givet dem syv basuner. Og en anden engel kom og stod ved alteret og havde et gyldent røgelseskar; og der blev givet ham megen røgelse, for at han skulle frembære den sammen med alle de helliges bønner på det gyldne alter, som var foran tronen. Og røgen af røgelsen, som steg op sammen med de helliges bønner, steg op for Gud fra englens hånd. Og englen tog røgelseskarret og fyldte det med ild fra alteret og kastede det på jorden; og der kom røster og tordener og lyn og et jordskælv. Åbenbaringen 8:1–5.

Åbningen af det syvende segl frembragte stilhed, for perioden repræsenterer en husholdningsændring, og ved en forandring i en hellig husholdning er der altid stilhed i himmelen, således som det bevidnes ved korset, da englene standsede deres musik og lovprisning. Stilhed i himmelen bevidnes også ved forsoningsdagens forskrifter, og den 22. oktober 1844 påbød

Habakkuk TO, vers TYVE, al jorden at tie stille.

„Jeg er blevet vist Guds store kærlighed og nedladdenhed i, at Han gav sin Søn til at dø, for at mennesket kunne finde tilgivelse og leve. Jeg blev vist Adam og Eva, som havde det privilegium at skue Edens haves skønhed og herlighed og fik tilladelse til at spise af alle træerne i haven undtagen ét. Men slangen fristede Eva, og hun fristede sin mand, og de spiste begge af det forbudte træ. De overtrådte Guds bud og blev syndere. Budskabet spredtes gennem himlen, og hver harpe tav. Englene sørgede og frygtede, at Adam og Eva igen ville række hånden ud og spise af livets træ og blive udødelige syndere. Men Gud sagde, at Han ville drive overtræderne ud af haven og ved keruber og et luende sværd vogte vejen til livets træ, så mennesket ikke kunne nærme sig det og spise af dets frugt, som opretholder udødelighed.“ Early Writings, 125.

Himlen tav, da mennesker blev syndere, og himlen tav, da Kristi blod blev udgydt for at genløse syndere, og himlen tav, da Kristi domsgerning begyndte med at fjerne synden fra sit folk.

„Kristi forbøn til fordel for mennesket i helligdommen hist oppe er lige så væsentlig for frelsesplanen, som Hans død på korset var. Ved Sin død begyndte Han det værk, som Han efter Sin opstandelse steg op for at fuldende i himlen.“ The Great Controversy, 489.

Dommens værk begyndte ved den tredje engels ankomst i 1844, men Guds folk valgte at dø i ørkenen frem for at blive evigt ét med guddommeligheden. Den tredje engel kom igen den 11. september 2001, og endnu en gang var der stilhed i himlen. Derefter begyndte Løven af Judas stamme at fjerne det syvende segl, mens englene iagttog den tredje engels ankomst i den sidste generations historie.

De syv domsengle var til stede, rede til at påbegynde deres ødelæggelsesværk, men de fik da befaling om at „Hold, hold, hold, hold“, mens de hundrede og fireogfyrre tusind blev beseglet. De trofastes todobbelte bønner blev sendt til himlen, forbilledliggjort ved de ti dage, der gik forud for pinse og begyndte efter de fyrre dage (et symbol på ørkenen), som repræsenterer de tre og en halv dag (et symbol på ørkenen) i Åbenbaringen kapitel elleve. De to vidner blev derefter ved røsten fra ørkenen pålagt, at de måtte opfylde Daniels to bønner. Bønnen i Daniel to, hvor Daniel og de tre værdige bad om lys til at forstå Nebukadnesars hemmelige drøm om dyrebilledet, og Daniels bøn i kapitel ni, hvor Daniel bad alene og dermed opfyldte kravene til bønnen i Tredje Mosebog seksogtyve.

Daniels to fællesbøn var om lys angående en skjult hemmelighed, som var skjult inden for den ydre linje af den profetiske historie. Daniels niende, private personlige bøn var om barmhjertighed angående et indre behov. Da den sene regns ild begyndte at falde i 2001, var der mange røster, som kunne høres af dem, der forstod metodologien i linje på linje. Ilden fra alteret, som blev kastet til jorden, var det budskab, som frembragte den endelige adskillelse mellem de vise og de tåbelige, og efterhånden som dette budskab fortsatte med at udvikle sig gennem disse ti symbolske dage, blev budskabet klarere og klarere.

Budskabet var den tiltagende krise i det tredje ve, som i Ezekiels syvogtredivte kapitel var de to profetier, der først fik de to vidner til at komme sammen, og dernæst fik dem til at stå som en

mægtig hær. Derefter bliver de i kapitel syvogtredivte forenet til én stav, og den forening, som fremstilles ved sammenføjesen til én stav, repræsenterer foreningen af guddommelighed med menneskelighed, hvilket fuldbyrdes i de afsluttende bevægelser i beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusind.

I juli 2023 begyndte bønnen at stige op, og de var bønnen i Daniels bog, kapitel ni, og kapitel to. Da hørtes stemmer og også tordener, og derpå sås lyn. Lyn og torden ledsager regn både i den naturlige verden og i profetien. Regnen begyndte den 11. september 2001. Den første henvisning til lyn og torden identificerer det som et budskab, der er beregnet til at frembringe guds frygt.

Og det skete på den tredje dag om morgenen, at der kom torden og lyn, og en tyk sky over bjerget, og basunens røst var overmåde stærk; så at alt folket, som var i lejren, bævede. 2 Mosebog 19,16.

Lynene og tordenerne blev ledsaget af en basuns „røst“. De ledsages af regn og repræsenterer profetiske fodtrin til vejledning for Guds folk.

Skyerne udøste vand; himlene lod deres røst høre; også dine pile fór vidt omkring. Din tordens røst var i himmelen; lynene oplyste verden; jorden bævede og rystede. Din vej er i havet, og din sti i de store vande, og dine fodspor kendes ikke. Du førte dit folk som en hjord ved Moses' og Arons hånd. Salmernes Bog 77:17–20.

Lynene og tordenerne er Guds røst, som høres i regntiden, og i den periode fører Han sine vinde (islam er østvinden) frem fra sit forrådskammer.

Når han lader sin røst lyde, er der en mængde af vande i himlene, og han lader dampene stige op fra jordens ender; han gør lynene sammen med regnen og fører vinden frem af sine forrådskamre. Jeremias 10:13.

Gud lod sin røst lyde, da Han råbte som en løve, og som svar lod syv tordener deres røster lyde, og disse syv tordener repræsenterer Guds fodtrin i løbet af Millerbevægelsens historie og også i den tredje engels bevægelse, som atter indtrådte den 11. september 2001, da Han lod østvinden komme frem fra sine forrådskamre.

Han lader dampene stige op fra jordens ender; han gør lyn til regnen; han fører vinden frem fra sine forrådskamre. Han slog Ægyptens førstefødte, både af mennesker og af kvæg. Salmernes Bog 135:7, 8.

Han lod vinden komme frem fra sine forrådskamre, da Ægyptens førstefødte blev slået, og påsken var et forbillede på korset, som igen var et forbillede på den tredje engels komme i 1844, hvilket igen var et forbillede på den tredje engels tilbagekomst på østvindens dag, den 11. september 2001.

Når seglene fjernes fra boken som er forseglet med de syv segl, repræsenterer det en gradvis udfoldelse af sannheten. Fjerningen af det syvende segl repræsenterer beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen. Når boken som var forseglet med syv segl først nevnes, er det lyn, tordener og røster, men intet jordskjelv.

Og fra tronen udgik lyn og tordener og røster; og der brændte syv ildlamper foran tronen, som er Guds syv ånder. Åbenbaringen 4,5.

Ved den første omtale af røsterne, lynene og tordenerne fremstilles regnen som Helligånden, der er de syv ildlamper, men der er intet jordskælv. Det er ved fjernelsen af det Syvende Segl, at jordskælvet i den snart kommende søndagslov identificeres. Kapitel fire i Johannes' Åbenbaring identificerer begyndelsen på sandhedens åbning, fuldbyrdet af Løven af Judas stamme, og når beseglingstiden identificeres, identificerer den periodens begyndelse og afslutning.

Begyndelsen på den nuværende periode indtraf, da englen steg ned for at oplyse jorden med sin herlighed den 11. september 2001; derpå bliver vi i Esajas seks underrettet om, at det budskab, som fremstilles ved „røster, lyn, tordener, vind og regn“, og som afsluttes ved søndagsloven, skal forkyndes for et folk, der ser, men ikke vil være i stand til at fatte betydningen af lynene, og skønt de hører, vil de ikke være i stand til at forstå røsterne og tordenerne, før de bliver indhentet af det store jordskælv. De hundrede og fireogfyrre tusinds beseglingsperiode er den periode, hvor virkningen af ethvert syn opfyldes.

Denne historie frembringer og åbenbarer to klasser af tilbedere. Den ene klasse erkender regnen og modtager den derfor, for de kan se lynet og høre røsterne, tordenen og vinden. Ved afslutningen af beseglingens periode indleder da det store jordskælv i forbindelse med den snart kommende søndagslov Guds fuldbyrdende domme.

Og Guds tempel blev åbnet i himmelen, og i hans tempel sås hans pagts ark; og der kom lyn og røster og tordener og et jordskælv og stort hagl. Åbenbaringen 11,19.

Ved det store jordskælv omfatter „lyn, røster og tordener“ også „hagel“. „Hagelen“ repræsenterer de domme, som de syv engle begyndte at udgyde, idet de havde beredt sig til at gøre det ved beseglingstidens begyndelse, da det syvende segl blev åbnet, ligesom de ventede på, at englen skulle gå gennem Jerusalem og sætte et mærke på dem, som sukkede og råbte over de vederstyggeligheder, der blev gjort i landet (udvortes), og i kirken (indvortes).

„Haglen“ markerer tiden for Guds ødelæggende domme, som er en nådetid for Guds anden hjord, der da kaldes ud af Babylon, og når den sidste af den store skare har sluttet sig til Guds hjord, afsluttes menneskets nådetid fuldt og helt.

Og den syvende engel udgød sin skål i luften; og der lød en høj røst fra himlens tempel, fra tronen, som sagde: Det er sket. Og der kom røster og tordener og lyn; og der blev et stort jordskælv, et sådant som ikke har været, siden mennesker var på jorden, så mægtigt et jordskælv, så stort. Og den store stad blev delt i tre dele, og folkenes byer faldt; og det store Babylon blev ihukommet for Gud, for at give hende bægeret med hans harmes vredes vin. Åbenbaringen 16:17–19.

Kære læser: Kan du høre røsterne og tordenen? Kan du se lynene? Kan du mærke vinden? Snart vil du høre de dårlige jomfruers røst, idet de tigger om olie.

Vi vil fortsætte dette studie i den næste artikel.

Vi ventede fred, men intet godt kom; og en tid med helbredelse, og se, rædsel! Hans hestes prusten hørtes fra Dan; hele landet skælvede ved lyden af hans vældiges vrinsken; for de er kommet og har fortæret landet og alt, hvad der er i det, byen og dem, der bor i den. For se, jeg sender slanger, basilisker, iblandt jer, som ikke lader sig besværges, og de skal bide jer, siger Herren. Når jeg vil trøste mig i min sorg, er mit hjerte afmægtigt i mig. Se, røsten af min folks datters skrig lyder på grund af dem, der bor i et fjernt land: Er Herren ikke i Zion? Er hendes konge ikke i hende? Hvorfor har de vakt min vrede med deres udskårne billeder og med fremmede tomheder? Høsten er forbi, sommeren er til ende, og vi er ikke frelst. Over skaden på min folks datter er jeg sønderknust; jeg går i sørgedragt; forfærdelse har grebet mig. Er der ingen balsam i Gilead, er der ingen læge dér? Hvorfor er min folks datters helbredelse da ikke blevet genoprettet? Jeremias 8:15–22.